

ZEEMAN, O ZEEMAN

1. Op de pieren bij de haven
staan de vrouwen saamgedromd.
En ze turen in de verte
maar hun stemmen zijn verstomd.
Want de zee vroeg weer haar losgeld.
Wie zij nam dat wist ze niet.
Maar ze dompelt al die vrouwen
in ellende en verdriet.

Refrein:

Zeeman, o zeeman ga toch niet weer heen.
Zeeman, o zeeman laat ons niet alleen.
Zeeman, o zeeman toch ga je steeds weer mee.
Niets kan jou weerhouden, o jij held der zee.
Niets kan jou weerhouden, o jij held der zee.

2. Op de schepen in de verte
werken mannen eensgezind.
Namen afscheid van hun huisje
en verlieten vrouw en kind.
Maar geen tijd is daar tot denken
want hun werk gaat almaar door.
zij dromen van hun vrouwen
en zij luist'ren naar hun koor.

Refrein:

Gesproken: terwijl het koor neuriet:

Zeeman, o zeeman ga toch niet weer heen.
Zeeman, o zeeman laat ons niet alleen.
Zeeman, o zeeman toch ga je steeds weer mee.

Zingen:

Niets kan jou weerhouden, o jij held der zee.
Niets kan jou weerhouden, o jij held der zee, der zee.